

stillet af det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valokreds (Bust). Der kan jeg jo henvise til, at dette Emne, som dette Vædringsforslag omhandler, jo er det samme, som er omhandlet i et Lovforslag, der er indbragt ved privat Initiativ, og at jeg derfor ikke finder nogen Anledning til at komme ind paa nogen nærmere Forhandling af Vædringsforslaget.

Stoth: Efter det Udfald, Sagen angaaende Høfdeanlægget ved Agger Kanalen har faaet, er der ikke nogen særlig Anledning for mig til at tage Ordet om Vædringsforslag Nr. 229 angaaende en Dampskibsforbindelse mellem Limfjordsbysterne og England gennem Thyborøn Kanal, og jeg skal gøre det saa meget mindre, som baade den ærede Ordfører og Ministeren egentlig have udtalt, at Forslaget kun er stillet betingelsesvis. Jeg skal derfor fatte mig i den stærke Korthed, naar jeg motiverer, af hvilken Grund jeg ikke kan stemme for Forslaget. Det er jo stillet af hele Udvalget ligesom det forrige paa den Basis, at det skal være beregnet paa at udføre væsentligst Kød fra Limfjordsbysterne gennem Thyborønkanalen til England. Jeg maa først forudstikke den Bemærkning, at for Njeblikket er det efter de Oplysninger, jeg har kunnet faa fra forskellige Sider, ikke mere end 8—10 pCt. af den samlede Kødudførel, der sker til England, hvorimod c. 90 pCt. gaar til Tyskland. Det vil altsaa ses, at der ikke er særlig stor Anledning til at gøre store Anstrengelser for denne Udførsel. Naar man skal gaa til at etablere en ny Route for Kødudførelsen, saa maa der jo være væsentlige Betingelser til Stede, for at den kan lykkes, og fremfor alt forekommer det mig, at den første Betingelse maa være, at denne Route er stabil, og at Skibene kunne gaa til nogenlunde regelmæssige Tider, dels til de forskellige Byer for at modtage Kødet og dels til England for at aflevere det i bestemte Havne, saa det kan blive afhændet derovre paa de bestemte Markedsdage, ellers vil jo en saadan Vare som fersk Kød tage Stade og Forbindelsen saa have meget liden Betydning. Nu er det Spørgsmaalet, om en saadan Route som denne kan opfyldte disse Betingelser. Der maa vist aldeles bestemt svares Nej hertil. Alene Indsejlingen til Thyborøn er meget vanskelig; de Oplysninger, jeg har faaet fra Folk, der have nogen Forstand derpaa, gaa ud paa, at der kan være flere Dage, hvor det i Baalands Storm er umuligt at sejle igennem Indløbet, og naar Skibet endelig saa er inde i Limfjorden,

saa vil det ses, at Planen er, at det skal sejle omkring til Nybøbing og Oddegrund og tage Fraagt paa de forskellige Steder. Kødudførelsen foregaar jo væsentlig om Vinteren, og efter de Erfaringer, vi hidtil have haft, er det fra jagtlyndig Side udtalt, at Kødudførelsen ikke kan ske om Sommeren; men i de fleste Vintre er Limfjorden jo tilfrosset, saa at Skibe slet ikke kunne komme op til disse Havne, og den Forbindelse vil altsaa ikke kunne faa nogen særlig Betydning i den Tid af Aaret, i hvilken det vilde være mest frugtbringende. Det er ikke alene det, jeg ønsker at fremhæve, men er der nogle Slagterier derovre, som have stillet Krav om at faa en saadan Dampskibsforbindelse? Jeg tror ikke, der er noget andet Slagteri end et i Lemvig, hvor der er oprettet et mindre Slagteri; der er hverken noget i Thy eller i Nybøbing paa Mors, derimod er der et Svinelagteri i Skive. Men i alt Fald, kan jeg sige for Dets Vedkommende, som dog leverer det største Kontingent af Fedekreaturer, at man der ikke har villet ofre noget hertil, men at hyderligere begge Landhøforeningerne i de sidste Dage have vedtaget, at de ikke engang ville sende en delegeret til det Delegeretmøde, som der er indvarslet til fra Lemvig angaaende denne Sag, fordi begge Foreninger anfaa Sagen for noget hasarderet. Smidlertid er der jo ikke nogen Grund for mig til at komme længere ind paa Sagen, da det forekommer mig, at baade den højtærede Minister og den ærede Ordfører mene, at det er noget, som der kun kan være Tale om som en Mulighed. Jeg kan dog ikke lade være at spørge den ærede Ordfører, eller Finansudvalget, da det jo staar enigt, hvorledes det gaar til, at Udvalget er saa kulant og beredvilligt at gaa ind paa en saadan Bevilling paa et saa løst Grundlag, som det her foreliggende? Det forekommer mig, efter hele den grundige Behandling, som baade det ærede Finansudvalg og den ærede Minister gør enhver Sag til Genstand for, at jeg ikke kan se rettere eller kan tro andet, end at der maa ligge noget andet bagved, og særlig at det ærede Medlem for Lemvig (Abberg) maa have en aldeles overordentlig stor Indflydelse i Finansudvalget; jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem maa gøre Gengæld paa andre Maader. Det er en Tanke, jeg kun vil udtale, jeg tænker sikkert, at den vil blive dementeret baade fra den ærede Ordfører og fra det ærede Medlems Side, men denne Tanke vil næppe kunne afkræftes, selv om der fremføres et nok saa stærkt Dementi derimod. Smidlertid skal jeg ikke opholde mig længe herved og skulde have holdt op med